

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 3T/32/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119012459
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Eliaš
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2119012459.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Eliaša a prísediacich Ing. Heleny Hukelovej a Daniely Marešovej, v trestnej veci vedenej proti obžalovaným: 1/ Q. C., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom W. XX, 2/ P. W., nar. XX.XX.XXXX v S., trvale bytom M., a 3/ T. W., nar. XX.XX.XXXX v S., trvale bytom N. XXXX/XXB, M., pre zločin ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 155 ods. 1 Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní v Trnave dňa 24. júla 2019 takto

rozhodol:

Obžalovaní

1/ Q. C., nar. XX.XX.XXXX v A.,
trvale bytom W. XX, t. č. vo väzbe v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov

2/ P. W., nar. XX.XX.XXXX v S.,
trvale bytom M., t. č. vo väzbe v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov

3/ T. W., nar. XX.XX.XXXX v S.,
trvale bytom N. XXXX/XXB, M., t. č. vo výkone trestu
slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou

odňatia

uznávajú sa za vinných, že

dňa 02.01.2019 v čase asi o 17.00 hod. na presne neustálenom mieste pri obci M. N., okres Hlohovec, po vzájomnej dohode, keď obvinený P. W. predtým telefonicky oznámil obvineným T. W. a Q. C., ktorí sa v tom čase spolu nachádzali vo vozidle zn. Audi Q7, striebornej farby, e.č. N neďaleko od tohto miesta spoločne, že O. F. je s ním pri obci M. N., pričom dôvodom bola tá skutočnosť, že O. F. zobrala obvinenému Q. C. z jeho bytu v Bratislave rôzne veci ako priemyselné kamery s príslušenstvom, mobil a notebook, po príchode na uvedené miesto najprv obvinený Q. C. vytiahol O. F. z vozidla zn. BMW radu 7, ktoré bolo odstavené pri hlavnej ceste tým spôsobom, že ju ťahal za vlasy a pýtal si svoje veci, načo sa O. F. bránila a držala sa vozidla, načo sa obvinenému Q. C. podarilo strhnúť O. F. a vytiahnuť ju z vozidla, kde ju pri vozidle zhodil na zem a tu ju začali všetci traja obvinení na zemi fyzicky napádať tým spôsobom, že ju kopali do hrudníka, hlavy, do oblasti celého tela, pričom sa ju snažili kopnúť aj do oblasti tváre, ale O. F. kopance smerujúce do oblasti tváre rukami vykryla, pričom počas fyzického napádania ju obvinený Q. C. tiež držal nezisteným predmetom pod krkom a takto ju dusil, vyhrážal sa jej zabitím a súčasne hovoril, že vie začo ju bije a pýtal od nej svoje veci, ktoré mu predtým zobrala, následne po chvíli ju obvinený Q. C. proti jej vôli opätovne začal ťahať za vlasy až k motorovému vozidlu zn. Audi Q7, kde ju naložil dovnútra vozidla, nato obžalovaný P. W. nastúpil do vozidla zn. BMW7 a presunul sa na iné miesto, a obvinení Q. C. spolu T. W. sa na motorovom vozidle zn. Audi Q7 asi po dvoch minútach jazdy presunuli cez poľnú cestu k rybníku a tu na presne neustálenom mieste zastavili, načo obvinený Q. C. násilím vytiahol O. F. von z vozidla, pričom v ruke už držal drevenú rúčku od náradia v dĺžke cca

1,5 m, kde ju touto začal biť a udierať po celom tele, vulgárne jej nadávať, potom prinútil O. F. si kľaknúť, položiť a natiahnuť obe ruky na peň stromu a takto ju opakovane drevenou rúčkou od náradia udieral po oboch rukách a opätovne žiadal od nej, aby mu vrátila veci, ktoré mu predtým zobrala z jeho bytu v W., na čo O. F. uviedla, že veci sa nachádzajú v obci Q. v byte u osoby S. X., následne obvinení Q. C. a T. W. naložili poškodenú O. F. do motorového vozidla a takto odišli smerom na obec Q., kde ešte predtým sa po predchádzajúcej telefonickej dohode opäť stretli s obžalovaným P. W. na čerpacej stanici, ktorý k ním nastúpil do motorového vozidla zn. Audi Q7, a takto sa na danom motorovom vozidle presunuli všetci traja obvinení aj s poškodenou O. F. až do areálu bývalého Poľnohospodárskeho družstva v obci Q., kde po tom ako S. X. otvoril vchodové dvere bytovej jednotky, ktorú obýva, tak ho všetci traja obvinení násilím vtláčili do vnútorných priestorov, kde prvotne obvinený Q. C. i ihneď vo vstupnej chodbe zaútočil s drevenou rúčkou, ktorú držal v ruke, zozadu na S. X., ktorého zasiahol priamo do hlavy, a potom ho rukou zovretou v päšť udieral, tiež kopal a znovu pomocou drevenej rúčky udieral do oblastí celého tela vrátane hlavy, načo k S. X. hneď pristúpili aj obvinení P. W. a T. W., ktorí ho súčasne udierali rukami zovretými v päšť a kopali do celého tela vrátane hlavy, pričom po tomto fyzickom útoku na S. X., ktorý trval cca 10 minút, na základe pokynov obvineného Q. C. O. F. vložila do igelitového vreca veci, a to mobilný telefón, 2 ks priemyselných kamier s príslušenstvom, notebook zn. Acer, čiernej farby, (patriaci S. X.) a AKU skrutkovač s kufríkom a nabíjačkou (patriaci S. X.), a toto odovzdala obvinenému Q. C., pričom ešte ako všetci obvinení z miesta odchádzali strhli jednu priemyselnú kameru zo steny, ktorá bola upevnená vnútri na chodbe, a potom ďalšiu priemyselnú kameru z fasády vonkajšej budovy, kde bola pripevnená, a následne všetci traja obvinení s týmito vecami odišli na motorovom vozidle zn. Audi Q7 preč, čím uvedeným spoločným konaním spôsobili O. F. zranenia ako tržnú ranu v obočí vpravo, pomliaždenie hlavy v čelovej oblasti a pomliaždenie tváre s okolo očným výronom vpravo, ktoré si vyžiadal lekárske ošetrenie a liečenie v trvaní minimálne 8 dní, a S. X. zranenia ako zlomeninu dolnej čeľusti vľavo, zlomeninu ďasnového výbežku hornej čeľuste vpravo, zlomeninu nosa, tržné rany na hlave v temnej oblasti, pomliaždenie tváre s okolo očným výronom vľavo, zlomeninu 9. rebra vľavo, pomliaždenie predlaktia vpravo a pomliaždenie predkolenia vľavo, ktoré si vyžiadali hospitalizáciu, lekárske ošetrenia a liečenie v trvaní minimálne 4 týždne, pričom pri vyššej intenzite násillia smerujúceho jednak na hlavu poškodeného mohlo prísť k poraneniu mozgu, ako aj násillia smerujúceho na hrudník mohlo prísť k poraneniu jeho pľúc, srdca, prípadne veľkých ciev s tým, že poranenie týchto orgánov priamo ohrozovalo poškodeného na živote, a odcudzením vecí spôsobili poškodenému S. X. škodu v celkovej výške 158,30 €,

t e d a

- spoločným konaním iného násilím nútili, aby niečo konal, a taký čin spáchali závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,
- spoločným konaním v úmysle spáchať trestný čin sa dopustili konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu a ktorého sa dopustili v úmysle spôsobiť inému ťažkú ujmu na zdraví, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo,
- spoločným konaním inému úmyselne ublížili na zdraví,
- spoločným konaním neoprávnene vnikli do obydla iného, a taký čin spáchali najmenej s dvoma osobami, čím spáchali
- zločin vydierania vo forme spolupáchateľstva podľa § 20, § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona,
- zločin ublíženia na zdraví vo forme spolupáchateľstva v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 20, § 155 ods. 1 Trestného zákona,
- prečin ublíženia na zdraví vo forme spolupáchateľstva podľa § 20, § 156 ods. 1 Trestného zákona,
- prečin porušovania domovej slobody vo forme spolupáchateľstva podľa § 20, § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona,

Za to sa
o d s u d z u j ú :

1/ Q. C.

Podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. h) Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný, nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

2/ P. W.

Podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na 38 ods. 2, ods. 5, § 36 písm. l), § 37 písm. h), § 37 písm. m) Trestného zákona § 41 ods. 1 Trestného zákona a aj per analogiam § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona na úhrnný, nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

3/ T. W.

Podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na 38 ods. 2, ods. 4, § 36 písm. l), § 37 písm. h), § 37 písm. m) Trestného zákona § 41 ods. 1 Trestného zákona a aj per analogiam § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona na úhrnný, nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. sud zaväzuje obžalovaných spoločne a nerozdielne k náhrade škody voči poškodeným:

- O. F., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom O. XXXX/XX, A. W., vo výške 382,- Eur,
- S. X., nar. XX.XX.XXXX v S., trvale bytom E. XXX, vo výške 2 958,- Eur,
- spol. Union zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Karadžičova 10, Bratislava, IČO: 36 284 831, vo výške 847,70 Eur,
- spol. Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Einsteinova 25, Bratislava, IČO: 35 942 436, vo výške 101,12 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. sa poškodený S. Sloboda, nar. 06.11.1983 v Trnave, trvale bytom Opoj 167 so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Po prednese obžaloby prokurátorom Okresnej prokuratúry Trnava boli obžalovaní Q. P. W., T. W. na hlavnom pojednávaní poučení o tom, že ku skutku, ktorý sa im kladú za vinu, môžu urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Tr. por. Po tomto poučení a po porade s obhajcom v priebehu hlavného pojednávania urobili všetci traja obžalovaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., že sú vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe. Obžalovaný P. W. bol zároveň poučený o tom, že v jeho prípade bude nutné aplikovať § 38 ods. 5 Trestného zákona, kde sa mu zvyšuje spodná hranica o polovicu, a obžalovaný T. W. bol zároveň poučený o tom, že v jeho prípade bude nutné aplikovať § 38 ods. 4 Trestného zákona, kde sa mu zvyšuje spodná hranica o tretinu. Následne súd postupoval primerane

podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por., pričom na všetky položené otázky obžalovaní odpovedali „áno“. Prokurátor ako aj obhajcovia na hlavnom pojednávaní vyjadrili súhlas s tým, aby súd prijal ich vyhlásenie. Po takomto zistení súd vyhlásenie obžalovaných o uznání viny zo spáchania stíhaného skutku, bez narušenia jeho skutkovej totožnosti, keď ho právne posúdil zhodne tak, ako bol posúdený v podanej obžalobe, teda ako zločin vydierania vo forme spolupáchateľstva podľa § 20, § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, v jednočinnom súbehu so zločinom ublíženia na zdraví vo forme spolupáchateľstva v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 20, § 155 ods. 1 Trestného zákona, prečinom ublíženia na zdraví vo forme spolupáchateľstva podľa § 20, § 156 ods. 1 Trestného zákona, prečinom porušovania domovej slobody vo forme spolupáchateľstva podľa § 20, § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona, pretože boli naplnené všetky 4 zákonné formálne znaky týchto trestných činov, ktorých závažnosť zároveň nebola nepatrná, t.j. subjekt, subjektívna stránka, objekt i objektívna stránka, podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. por. prijal, nakoľko na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní nemal žiadne pochybnosti o vine obžalovaných s tým, že dokazovanie na hlavnom pojednávaní sa vykoná len k výrokom o treste a o náhrade vzniknutej škody.

Okolnosti prípadu alebo pomery páchatelia môžu odôvodniť aplikáciu § 39 len za predpokladu, že použitie zákonom ustanovenej trestnej sadzby odňatia slobody by bolo pre páchatelia neprimerane prísne a že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania.

Analógia je pri aplikácii Trestného zákona neprípustná v zmysle rozširovania podmienok trestnosti činu nad rámec zákona. V iných smeroch je prípustná, ak v prospech páchatelia odstraňuje medzeru v zákone a zodpovedá zmyslu a významu riešenej otázky vo vzťahu k analogicky použitému ustanoveniu. Ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maius (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. (Stanovisko NS SR Tpj 55/2016).

Následne bolo po vyjadrení procesných strán na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie oboznámením správ o povesti na obžalovaných (register priestupkov, odpis z RT, lustrácia v STA), z ktorých bolo zistené:

1/ Q.

Obžalovaný bol doposiaľ 3 x súdne trestaný vždy Okresným súdom Trnava, presnejšie rozhodnutiami v poradí 1. až 3., zo 15.09.1988, spis. značka 6T 145/1988, zo dňa 16.11.1989, spis. značka 3T/160/1989, zo dňa 29.03.1993, spis. značka 2T/44/1993, pričom pri všetkých troch odsúdeniach sa aktuálne na ne hľadí akoby obžalovaný nebol súdne trestaný, nakoľko tieto odsúdenia sú zahladené. Voči obžalovanému sa na súdoch v Slovenskej republike momentálne nevedú ďalšie trestné konania. Obžalovaný bol v období od 01.01.2010 do 24.07.2019 5x priestupkovo postihovaný pre porušovanie pravidiel cestnej premávky.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd prihliadal najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie a jeho mieru, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jej pomery a možnosti jeho nápravy. Súd po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, s prihliadnutím na to, že zistil u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť (§ 36 písm. l/ Tr. zák. - priznal sa k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval) a zároveň súd zistil aj jednu príťažujúcu okolnosť (§ 37 písm. h) - obžalovaný spáchal viac trestných činov, nakoľko sa neaplikovala asperačná zásada podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona, pretože sa jedná o jednočinný súbeh), zároveň súd musel pristúpiť k aplikácii § 38 ods. 2 Tr. zák., pretože u obžalovaného bol vyrovnaný pomer príťažujúcich a poľahčujúcich okolností. Pri použití § 38 ods. 2 Trestného zákona, potom prichádzalo do úvahy ukladanie trestu podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona v rozmedzí sadby 4 až 10 rokov. Súd obžalovanému uložil úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona vo výmere 4 roky a 8 mesiacov /t.j. pri samej dolnej hranici trestnej

sadzby trestného činu podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona, nakoľko ho považoval za dostatočný, s prihliadnutím aj na postoj obžalovaného ku skutku na hlavnom pojednávaní, pričom aplikoval § 41 ods. 1 Trestného zákona, (absorpčná zásada, nakoľko sa jedná o jednočinný súbeh). Pretože nebol obžalovaný v predchádzajúcich 10 rokoch vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody, súd obžalovaného zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Súd u obžalovaného C. nepovažoval za spravodlivé ukladať nižší trest, resp. použiť ust. § 39 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, s prihliadnutím na skutočnosť, že práve obžalovaný C. bol hlavným strojcom celého incidentu, ktorý naviedol spoluobžalovaných na spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, ako jediný pri svojom konaní použil zbraň proti poškodeným, pričom práve on spôsobil poškodeným najzávažnejšie zranenia svojím konaním. Zároveň obhajkyňou navrhovaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, je podľa názoru u obžalovaného C. neprípustná, nakoľko obžalovaný bol 5x priestupkovo riešený a zároveň 3x súdne trestaný, pričom pri posudzovaní tejto poľahčujúcej okolnosti, nie je rozhodujúce, že tieto súdne rozhodnutia sú už zahladené.

2/ P. W.

Obžalovaný bol doposiaľ 4 x súdne trestaný, 2x Okresným súdom Piešťany, presnejšie rozhodnutiami v poradí 1. a 2., zo 29.05.2009, spis. značka 2T 284/2008, a zo dňa 11.09.2009, spis. značka 2T/90/2009, pričom aktuálne má obžalovaný tieto odsúdenia zahladené. V poradí 3. a 4. odsúdenie Okresným súdom Trnava, presnejšie rozhodnutiami zo dňa 21.09.2013, spis. značka 0T/179/2013, pričom aktuálne má obžalovaný toto odsúdenie zahladené, a rozsudkom zo dňa 05.08.2014, spis. značka 5T/61/2014, za zločin podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona, kde mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Voči obžalovanému sa na súdoch v Slovenskej republike momentálne vedú ďalšie trestné konania. Obžalovaný nebol v období od 01.01.2010 do 17.01.2019 priestupkovo postihovaný.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd prihliadal najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie a jeho mieru, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jej pomery a možnosti jeho nápravy. Súd po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, s prihliadnutím na to, že zistil u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť (§ 36 písm. l/ Tr. zák. - priznal sa k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval) a zároveň súd zistil aj dve priťažujúce okolnosti § 37 písm. m) - obžalovaný bol v minulosti už súdne trestaný a § 37 písm. h) - obžalovaný spáchal viac trestných činov, nakoľko sa neaplikovala asperačná zásada podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona, pretože sa jedná o jednočinný súbeh), zároveň súd musel pristúpiť k aplikácii § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona (obžalovaný opätovne spáchal zločin, odsúdenie Okresným súdom Trnava, rozsudok zo dňa 05.08.2014, sp. zn. 5T/61/2014). Pri použití § 38 ods. 5 Trestného zákona, potom prichádzalo do úvahy ukladanie trestu podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona v rozmedzí sadby 7 až 10 rokov (pôvodná sadzba 4-10 rokov). Súd pri zvažovaní výšky trestu pristúpil k použitiu § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, nakoľko obžalovaný sa k spáchaniu skutku priznal a úprimne ho oľutoval, čím nastala teoretická možnosť per analogiam uzavretia a schválenia dohody o vine a treste. Súd považoval za dostatočný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, keď mal zákonnú možnosť uložiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby (t.j. 4 roky a 8 mesiacov, čo sú dve tretiny zo 7 rokov). Súd obžalovanému teda uložil úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona vo výmere 5 rokov /t.j. pod upravenú dolnú hranicu trestnej sadzby trestného činu podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona, nakoľko ho považoval za dostatočný, s prihliadnutím aj na postoj obžalovaného ku skutku na hlavnom pojednávaní, pričom aplikoval § 41 ods. 1 Trestného zákona, (absorpčná zásada, nakoľko sa jedná o jednočinný súbeh).

Súd zároveň obžalovaného na výkon tohto trestu zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol v predchádzajúcich 10 rokoch vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody.

3/ T. W.

Obžalovaný bol doposiaľ 4 x súdne trestaný, 1x Okresným súdom Piešťany, presnejšie rozhodnutím v poradí 1., zo dňa 03.03.2012, spis. značka OT 26/2012, pričom aktuálne má obžalovaný toto odsúdenie zahladené. V poradí 2. Okresným súdom Plzeň, rozhodnutím zo dňa 30.06.2016, sp. zn. 6T/24/2016. V poradí 3. a 4. odsúdenie Okresným súdom Trnava, presnejšie rozsudkom zo dňa 28.07.2016, spis. značka 15T/49/2016, pre prečin ublíženia na zdraví a prečinu výtržníctva podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, pričom aktuálne za toto odsúdenie odpykáva nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky v ústave s minimálnym stupňom stráženia, a trestným rozkazom zo dňa 02.04.2018, spis. značka OT/85/2018, za prečin ohrozovania pod vplyvom návykových látok podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, za čo aktuálne odpykáva nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov v ústave s minimálnym stupňom stráženia. Voči obžalovanému sa na súdoch v Slovenskej republike momentálne nevedú ďalšie trestné konania. Obžalovaný bol v období od 01.01.2010 do 17.01.2019 4x priestupkovo postihovaný, pričom 2x za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu a 2x za priestupok na úseku cestnej dopravy.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd prihliadal najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie a jeho mieru, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jej pomery a možnosti jeho nápravy. Súd po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, s prihliadnutím na to, že zistil u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť (§ 36 písm. l/ Tr. zák. - priznal sa k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval) a zároveň súd zistil aj dve príťažujúce okolnosti § 37 písm. m) - obžalovaný bol v minulosti už súdne trestaný a § 37 písm. h) - obžalovaný spáchal viac trestných činov, nakoľko sa neaplikovala asperačná zásada podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona, pretože sa jedná o jednočinný súbeh), zároveň súd musel pristúpiť k aplikácii § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona (nakoľko bola prevaha príťažujúcich okolností na strane obžalovaného). Pri použití § 38 ods. 4 Trestného zákona, potom prichádzalo do úvahy ukladanie trestu podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona v rozmedzí sadby 6 až 10 rokov (pôvodná sadzba 4-10 rokov). Súd pri zvažovaní výšky trestu pristúpil k použitiu § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, nakoľko obžalovaný sa k spáchaniu skutku priznal a úprimne ho oľutoval, čím nastala teoretická možnosť per analogiam uzavretia a schválenia dohody o vine a treste. Súd považoval za dostatočný trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov, keď mal zákonnú možnosť uložiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby (t.j. 4 roky, čo sú dve tretiny zo 6 rokov). Súd obžalovanému teda uložil úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona vo výmere 4 rokov /t.j. pod upravenú dolnú hranicu trestnej sadzby trestného činu podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona, nakoľko ho považoval za dostatočný, s prihliadnutím aj na postoj obžalovaného ku skutku na hlavnom pojednávaní, pričom aplikoval § 41 ods. 1 Trestného zákona, (absorpčná zásada, nakoľko sa jedná o jednočinný súbeh). Zároveň súd prihliadol aj na skutočnosť, že obžalovaný bol najmenej činný pri spáchaní predmetného skutku.

Súd zároveň obžalovaného na výkon tohto trestu zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol v predchádzajúcich 10 rokoch vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Pokiaľ ide o poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. n/ Tr. zák., teda že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, súd túto obžalovanému pri ukladaní trestu nepriznal s tým, že okolnosť spočívajúca vo vyhlásení obžalovaného o vine zo spáchania skutkov v obžalobe bola premietnutá do priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., ako aj z dôvodu, že vyhlásenie obžalovaného na hlavnom pojednávaní, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe, ktoré súd následne prijme, nie je podľa názoru súdu dôvodom na priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti, naviac v situácií, kedy Tr. zák. hovorí „napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom“, pričom je potrebné uviesť, že súdy trestnú činnosť neobjasňujú (tú objasňujú iba orgány činné v trestnom konaní). Uvedené úvahy súd uvádza hlavne z dôvodu vedomosti o uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.10.2016 sp. zn. 4Tdo 63/2015, ktoré rozhodnutie sa týkalo práve priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. v prípade, ak obžalovaný vyhlási na hlavnom pojednávaní, že je vinný a súd následne toto jeho vyhlásenie prijme. Rovnako je tomu tak aj k argumentácii obhajcu ohľadom napomáhania už v prípravnom konaní, súd je toho názoru, že postoj obžalovaného už v prípravnom konaní je odzrkadlený v poľahčujúcej okolnosti § 36 písm. l) Trestného zákona.

O náhrade škody súd rozhodol podľa § 287 ods. 1 Tr. por., keď zviazal obžalovaných spoločne a nerozdielne k náhrade škody voči poškodeným O. F., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom O. XXXX/XX, A. W., vo výške 382,- Eur, S. X., nar. XX.XX.XXXX v S., trvale bytom E. XXX, vo výške 2 958,- Eur, spol. Union zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Karadžičova 10, Bratislava, IČO: 36 284 831, vo výške 847,70 Eur, spol. Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Einsteinova 25, Bratislava, IČO: 35 942 436, vo výške 101,12 Eur., nakoľko súd mal tieto nároky na náhradu škody riadne a včas uplatnené, preukázané a na hlavnom pojednávaní riadne oboznámené, pričom zo strany obžalovaných neboli žiadnym spôsobom spochybňované.

Čo sa týka náhrady škody zo strany poškodeného S. X., nar. XX.XX.XXXX v S., trvale bytom E. XXX, ohľadom sumy 290 Eur za odcudzený notebook ako aj uťahovačky, súd túto výšku nemal ničím podložené, preukázané a preto ho so zvýškom nároku na náhradu škody odkazal na civilný proces.

Takto uložený trest považuje súd za primeraný, zákonný a spravodlivý.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava. Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.